

โรคคอตีบ (Diphtheria)

ในปี พ.ศ. 2536 กองระบาดวิทยาได้รับรายงานผู้ป่วยโรคคอตีบ ทั่วประเทศ จำนวน 28 ราย จาก 16 จังหวัด คิดเป็นอัตราป่วย 0.05 ต่อประชากรแสนคน มีผู้เสียชีวิต 3 รายคิดเป็น อัตราตาย 0.005 ต่อประชากรแสนคน และอัตราป่วยตายร้อยละ 10.7

จากข้อมูลย้อนหลัง 10 ปี พบว่า แนวโน้มของอัตราป่วยลดลง และอัตราป่วยตายก็มี แนวโน้มลดลงอย่างรวดเร็วตั้งแต่ปี 2534 เป็นต้นมา

เมื่อจำแนกผู้ป่วยตามรายเดือน พบผู้ป่วยสูงสุดในเดือน กรกฎาคม และกุมภาพันธ์ ลดลงใน ปลายปี

การกระจายผู้ป่วยตามกลุ่มอายุ พบว่าผู้ป่วยเกือบทั้งหมด (92.8%) มีอายุต่ำกว่า 15 ปี กลุ่มอายุที่มีอัตราป่วยสูงสุดคือ 5-9 ปี มีอัตราป่วย 0.19 ต่อประชากรแสนคน รองลงมาคือ อายุ 0-4 ปี 10-14 ปี และ 15 ปี มีอัตราป่วย 0.13, 0.11, และ 0.005 ต่อประชากรแสนคน ตามลำดับ

อัตราป่วยเพศชายต่อเพศหญิง เท่ากับ 1 : 1.3 (12 : 16) อาชีพที่พบส่วนใหญ่ ได้แก่ เกษตรกร (28.5%) นักเรียน (25%) และรับจ้าง (17.8%) ผู้ป่วยส่วนใหญ่เข้ารับการรักษาใน โรงพยาบาลประจำจังหวัด (64.3%) และเป็นผู้ป่วยใน (92.8%)

การกระจายของผู้ป่วยตามรายภาคพบว่า ภาคใต้มีอัตราป่วยสูงสุด 0.15 ต่อประชากรแสน คน รองลงมา คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลางและภาคเหนือ อัตราป่วยเท่ากับ 0.05, 0.03, และ 0.008 ต่อประชากรแสนคน ตามลำดับ

จังหวัดที่มีอัตราป่วยสูงสุด 10 จังหวัดแรก คือ มุกดาหาร ระยอง ชุมพร สงขลา กระบี่ กาญจนบุรี ชัยภูมิ ปัตตานี นราธิวาส และร้อยเอ็ด มีอัตราป่วย 0.65, 0.65, 0.48, 0.44, 0.32, 0.28, 0.18, 0.18, 0.17 และ 0.16 ต่อประชากรแสนคน ตามลำดับ

แผนปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ประจำปี 2536 ของโรคติดต่อทั่วไป กรม ควบคุมโรคติดต่อกำหนดให้ลดอัตราป่วยโรคคอตีบ ไม่เกิน 0.08 ต่อประชากรแสนคน